

A Renăscut
din pandemie

„Phoenix” de la
IPLT „M. Eliade”

CUPRINS

Revista „Phoenix”
Instituția Publică Liceul Teoretic „M. Eliade”

Coordonator:

Senic Diana, profesoară de limba și literatura română

Redactor:

Departamentul Mass-media al Senatului Elevilor
„M. Eliade”

Design / Machetare computerizată:

Pavel Balan, clasa a IX-a „A”

1. Un director de ONOARE.....	1
2. Administrația IPLT „M. Eliade”	2
3. Un mandat de ONOARE, alături de un director de ONOARE.....	3
4. Semănători de LUMINĂ.....	4
5. IPLT „M. Eliade” în ochii foștilor absolvenți	5
6. Performanțe academice deosebite 2022-2023	6
7. Din experiența olimpicilor 2022-2023.....	7
8. Pagina adolescentului.....	8-9
9. 10 sfaturi pentru adolescenți.....	10
10. Activitatea Clubului de lectură „Alter Ego”.....	11-12
11. „Argonauții” pe valurile artei	13-14
12. Proiecte memorabile	15
13. Sclipiri de geniu.....	16-20
14. Evenimente importante.....	21-22
15. Eliadiștii au talent.....	23-24
16. Fundația „M. Eliade”	25
17. Pagina Erudiților.....	26
18. Post Scriptum.....	27

UN DIRECTOR DE ONOARE

- Ce scop V-ați propus atunci când ați venit la conducerea liceului „M. Eliade”?

- Am avut 2 scopuri de bază: să rămânem în topul liceelor, iar copiii să solicite această instituție de învățământ. Cu părere de rău, când am venit, în liceu erau doar 800 de elevi. Mă bucur că am reușit să ating aceste obiective: avem rezultate academice foarte bune și liceul nostru e solicitat în continuare. Anul trecut, de exemplu, cam jumătate dintre elevii care au depus dosarul pentru clasa a X-a nu au putut fi acceptați. Avem mari probleme la clasele primare, pentru că nu-i putem înmatricula pe toți care întrunesc criteriile regulamentului.

-Dacă tot vorbim despre scopuri, care este cea mai mare realizare a Dv. ?

-Cea mai mare realizare, pentru mine, este construcția sălii de sport. Au mai fost tentative, dar existau și multe probleme birocratice. Fiind mai insistent, am scris al patrulea demers și m-am dus să vorbesc față în față. Ii sunt recunoscător, până în prezent, dlui Băhnărel. La clasele primare, am rezolvat cu un miniteren de fotbal și le mulțumesc părinților pentru implicare.

-Din discuțiile cu profesorii, am înțeles că, la început, Dv ați fost supranumit „Domnul Trandafir”. Acum, la sfârșitul mandatului, sunteți Omul anului 2022. Cum ați dori să rămâneți în memoria profesorilor și a elevilor?

-Doresc să rămân în amintirea profesorilor un director înțelegător, fiindcă asta am făcut permanent, am încercat să intru în situația fiecăruia. Imi pare rău când lumea face rău intenționat și, cu regret, avem situații de tipul acesta, dar viața are regulile ei și le pune pe toate la punct. Am înțeles că nu trebuie să ne grăbim. Când discutăm cu oamenii, graba e ultimul lucru la care trebuie să ne gândim. Trebuie să fim toleranți!

-Datorită eforturilor și energiei Dv debordante, liceul a căpătat o altă înfățișare. După expirarea mandatului, știind cât suflet ați depus în activitatea Dv, aveți proiecte de viitor pentru liceul nostru?

-Școala trebuie să fie mereu în ascensiune. Sigur, am proiecte, sunt foarte multe și le discut cu colegii.

În pandemie, datorită faptului că fiecare profesor a avut laptop, ne-am descurcat altfel. Ulterior, am instalat la unele calculatoare desktop-uri. Sper ca, în viitor, în liceu să fie mai multe table interactive.

Din păcate, nu am putut să-mi duc până la capăt un vis: crearea unui miniparc al liceului, o oază de odihnă pentru elevi și profesori.

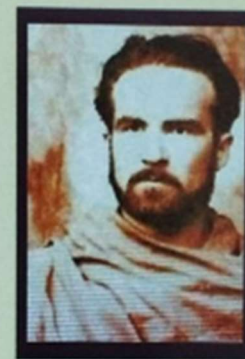
Un obiectiv major pentru viitorul liceului ar fi: crearea unui mediu academic favorabil, pentru ca elevii să vină cu plăcere la lecții. Intotdeauna există loc pentru mai bine.

-Vă mulțumesc foarte mult pentru sinceritate.

- Cu multă plăcere!

Adelina Bînzari, Președinta Senatului Elevilor, clasa a XI-a „S”, mandatul 2022-2023

Ministerul Educației și Cercetării
RM, DGETS mun. Chișinău

IPLT
„Mircea Eliade”

Administrația IPLT „M. Eliade”

- Bună ziua, doamna Rugină! Sunteți de acord să participați la un interviu pentru revista liceului în care să împărtășiți experiența personală din activitatea Dv?
- Desigur, cu cea mai mare plăcere.
- Care este motivul alegerii meseriei de profesoară și de ce anume Liceul Teoretic „Mircea Eliade”?

- Decizia de a deveni profesoară vine încă din copilărie, iar diriginta și profesoara mea de limba franceză a fost o adevărată sursă de inspirație. Chiar din clasa a cincea știam domeniul în care urma să activez. Și nu am avut dubii niciodată. Iar în ceea ce privește alegerea instituției, totul a fost foarte simplu. La „M. Eliade” am ajuns datorită repartizării de la universitate. Când am venit în timpul anului trei și am făcut pentru prima dată practica, doamna Vlad, profesoară de franceză, tocmai plecase. Respectiv, din anul patru am început să lucrez.

-Care este cea mai mare realizare a activității Dv?
- Cea mai mare realizare este, cu siguranță, faptul că am rămas în învățământ, în pofida tuturor dificultăților. Mă bucur că am rămas și sper să fiu mai departe pe același drum, în aceeași măsură și în același ritm.

- Care sunt obiectivele Dumneavoastră majore și cum intenționați să le realizați?

- Obiectivul principal este să educăm o generație de copii, să valorificăm totul ce este bun, încurajând toate talentele. Bineînțeles, și noi, să ne îmbogățim de la voi și, nu în ultimul rând, să contribuim la prosperarea acestei țări. Să educăm oameni adevărați, cu simțul măsurii, al echilibrului intelectual și moral!

-Bună ziua, domnule Popa, deoarece dețineți poziția de director adjunct în instituția noastră, cu acordul Dumneavoastră, vreau să Vă adresez câteva întrebări de care elevii sunt interesați și ar fi satisfăcuți dacă ar primi un răspuns.

-Bună ziua, voi răspunde cu cea mai mare plăcere.

-Pentru început, de ce ați ales să rămâneți în învățământ?

-Domeniul învățământului este unul pe care se pune multă presiune atât din partea opiniei publice, cât și din partea celor implicați, însă am ales să rămân din pasiune. Am avut ocazia să plec peste hotare și chiar am fost 3 luni, dar tot m-am întors la învățământ, din pasiunea profundă pentru acest domeniu.

-Care este cea mai mare realizare a Dumneavoastră în calitate de director adjunct?

-Stabilirea unei relații cu angajații care îmi sunt și colegi este, de fapt, cea mai mare realizare a unui cadru de conducere, atunci când acesta reușește să relaționeze cu angajații, pentru ca, în relațiile conducere-angajați, deseori se strecoară anumite elemente care te provoacă să te fi nepărtinitor, dar reușita și aprecierea din partea angajaților reprezintă o realizare.

-Aveți planuri de viitor pentru liceul nostru?

-De obicei, proiectele sunt stabilite de directorul instituției, deci, în calitatea mea de director adjunct, pot doar să implementez acele proiecte care au fost aprobate de director. Însă unul dintre visurile mele ar fi să ne putem extinde ca spațiu de studiu.

- Bună ziua, Doamna Antonov! Aș dori să Vă adresez câteva întrebări legate de activitatea Dumneavoastră în calitate de director adjunct pentru educație.

- Bună ziua! Răspund

- De ce ați ales să rămâneți în învățământ?

- Am ales să rămân în învățământ din simplul motiv că iubesc foarte mult copiii, elevii. De asemenea, combin plăcutul cu utilul. Mă străduiesc să aduc exemple din practica, ulterior, să le analizăm, să le discutăm împreună în cadrul orelor.

- Care este cea mai mare realizare Dumneavoastră în calitate de director adjunct?

- Eu cred că încă nu am ajuns la un apogeu care să fie atins, dar urmează, cu certitudine, pentru că nu mă opresc doar aici. Sunt momente când persoana vrea mereu să tindă la ceva mai mult și la ceva mai mare. Cred că sunt abia la început, iar rezultatele frumoase urmează.

- Aveți planuri pe viitor pentru liceul nostru?

- Da, planuri sunt mereu. Ar fi bine să modificăm multe aspecte legate de regulamentul intern. Poate implementăm noi strategii și politici, la nivel educațional. Tind spre crearea unor colaborări frumoase, implementarea uniforme școlare pentru a elimina bullying-ul și diferențele atât la elevi, cât și la profesori. Poate să ajustăm curricula în colaborare cu Ministerul și Direcția de învățământ. Poate este cazul de modificat disciplinele, excludem o disciplină care nu este deja actuală și optăm pentru o disciplină nouă, pe viitor, obligatorie.

Interviu realizat de către Sabina Capanji, Lia Delinschi, Verbeniuc Alexandra și Dumitrița Pâslaru, clasa a X-a „P”

Un mandat de Onoare, alături de un Director de Onoare

Stimată Comunitate „M. Eliade”, la finalul mandatului de director adjunct, vin cu un mesaj de profundă grațitudine pentru susținerea necondiționată în activitatea educațională.

Sinceră recunoștință colegilor care s-au implicat în diverse proiecte, diriginților, CM Consiliere și Dezvoltare Personală, CM Limba și Literatura română, CM Învățământ Primar, CM Matematică și Științe, CM Limbi Străine, CM Educație Socioumanistică, CM Arte, Tehnologii și Sport; personalului

tehnic al liceului; conducătorilor de cerc, în mod deosebit, dnei Rodica Burlacu care, pe parcursul a nouă ani de activitate, a reușit să educe un spectator elevat; membrilor cercului dramatic „Argonauții”, care au făcut teatru și în pandemie, au realizat filme, spectacole inedite; dnei Nina Negru care a promovat cartea și personalitățile de valoare; Fundației „M. Eliade” care ne-a oferit suport financiar de fiecare dată; Senatului Elevilor, activitatea căruia a fost la cel mai înalt nivel; DGETS pentru suport considerabil și pentru apreciere; dnei Iuliana Gorea-Costin pentru implicare și emoția trăită alături de noi; Administrației liceului, în special, dnului Grigore Vasilache, care a fost prezent la toate manifestările culturale, în ochii căruia am văzut susținere și apreciere; nu în ultimul rând, părinților care depun un efort incomensurabil pentru a educa copii frumoși prin simplitate, inteligenți și foarte talentați.

Mulțumesc tuturor care au înțeles că educația contează, indiferent de realitatea pe care o avem!

P.S. Am certitudinea că tradițiile frumoase ale acestui liceu, reabiliteate cu multă muncă și sacrificiu, vor perpetua în timp.

Cu mult respect, D. Senic

*În drum spre Cluj, mi-am permis să-i scriu celui mai bun mentor pe care l-a avut vreodată Senatul Elevilor „M. Eliade”, celui mai bogat izvor de inspirație și sursă de idei pentru trupa de teatru „Argonauții”. Fiind studentă, adesea îmi amintesc de sfaturile, observațiile și discuțiile noastre. Nu există recunoștință mai mare pentru faptul că am avut șansa să Vă cunosc. Nu-mi rămâne decât să Va admir!
Toate gândurile bune!
Alexandra Danuța, Președinta de Onoare a Senatului Elevilor „M. Eliade”*

Semănători de LUMINĂ

IPLT „M. Eliade” în ochii foștilor absolvenți

Interviu cu Președinta de Onoare a Senatului Elevilor IPLT „M. Eliade”,

Alexandra Danuța

Mandat de președinte: 2019 – 2021

-Ce competențe ți-a oferit IPLT „M. Eliade”?

Decizia de a studia la „M. Eliade” a fost cea mai bună alegere pe care aș fi putut să o fac pentru eleva de atunci și studenta de acum.

Am absorbit de la fiecare profesor un set de informații absolut esențiale, abilități extraordinare de organizare a timpului și de învățare eficientă, de care, credeți-mă, veți fi încântați, pentru că avem șansa să le dobândim în liceu și să ne ajute să cunoaștem lumea cu mai mult curaj și încredere.

Le sunt recunoscătoare profesorilor care ne-au provocat să gândim dincolo de manual, să dezbaterem idei, să fim în permanentă căutare și care ne-au supravegheat cu sfaturi și nu au renunțat la insistența de a ne îndruma să învățăm continuu.

-Care a fost cea mai frumoasă amintire din liceu?

Țin minte foarte bine o cămașă albă și o fustă galbenă pregătite cu o săptămână înainte pentru „Balul Boboceilor” din clasa a cincea. Era tocmai perioada de adaptare după clasele primare și fiecare căutam să ne descoperim. Am recitat monologul din povestea „Fetița cu chibrituri” și atunci am simțit că oamenii din sală m-au primit călduros, că scena din sala de la etajul de sus, pe atunci, îmi va fi loc de refugiu și că „Eliade” poate deveni un loc sigur, aproape de sufletul meu; este un moment pe care memoria mea nu-l scapă nicio clipă.

-Cum ai ales universitatea la care studiezi?

Acum câțiva ani, am vizitat orașul Cluj-Napoca și chiar am participat la unele cursuri de la Universitatea „Babeș-Bolyai” la care sunt înscrisă acum. În perioada de aplicări, mi-a fost foarte ușor să depun dosarul cu o decizie luată, în prealabil. Între timp, am ales un domeniu în care există mai multe posibilități de afirmare în viitor și, momentan, fiind al doilea an, sunt extrem de mulțumită de alegerea făcută.

-Cât de mult diferă experiența din liceu cu cea de la universitate?

Sinceră să fiu, procesul de studiere și raportul efort – rezultat, este același, însă, la nivel de experiență, începe viața de matur în care îți coordonezi de unul singur activitățile și înveți să prioritizezi lucrurile din viața ta. În momentul în care ajungi la universitate, te convingi de faptul că toată experiența ta de elev înseamnă, într-o măsură foarte mare, experiență, de aceea este mai ușor să înveți și să te dezvolți treptat, decât să ajungi să fii nevoit să lucrezi dublu atunci când începi viața de student.

-De ce Președinte de Onoare?

Fiindcă am oferit toată dragostea, fiindcă este parte din sufletul meu și, din momentul în care am început să mă ocup de coordonarea Senatului, am fost dispusă să ofer tot timpul meu și am găsit resurse nelimitate din dorința de a crea momente memorabile.

Fiindcă am avut norocul de a avea oameni alături fără de care nu îmi puteam onora responsabilitățile: echipa Senatului, dna Senic Diana, director-adjunct, domnul Grigore Vasilache, directorul liceului și toți elevii liceului „Eliade”.

-Cum ai putut îmbina cerințele academice cu activitatea Senatului? Știm că ai făcut și teatru.

Să știți că acum, mai mult ca niciodată, fiind studentă, simt impactul benefic al vieții mele active de elev din perioada gimnazială și liceală, în care nu mi-am permis nicio clipă să am timp pe care să nu știu cum să-l gestionez.

Cercul dramatic a fost parte din dezvoltarea spirituală și mi-a oferit curajul de a mă afirma, fie chiar și pe scena liceului.

Senatul este parte din activitatea academică și, concomitent cu procesul de studiu, am aflat, pas cu pas, cum poate funcționa într-o versiune mai bună acest Organ de autoconducere.

Nu mi-am pus problema dacă aș fi reușit sau nu, fiindcă știam prea bine ce scopuri am setat și cât de mult eram dispusă să muncesc atât la temă, cât și pentru Senat.

-Ce proiecte noi ai adus în liceu și care ai dori să devină o tradiție?

Ideile și proiectele înaintate de echipa Senatului au fost întotdeauna susținute de către dna Senic, directorul adjunct pentru educație, datorită căreia Senatul a reușit mai multe decât și-ar fi propus, inclusiv, încrederea deplină chiar și atunci când nu existau șanse de lansare a unor activități. Proiectul „Eli Book” este unul memorabil, datorită faptului că are un scop bine definit: donarea unui număr impunător de cărți și răspinderea numelui liceului nostru prin țară.

M-aș bucura enorm să știu că, în continuare, Eladiștii au forță de participare în campaniile „Inimă de aur”, învățând că, prin dorința de a face bine, devenim mai buni în această lume.

Jora Valeria, clasa a XI-a „S”, Departamentul Mass-media al Senatului Elevilor

Performanțe academice deosebite Olimpiada Republicană 2022- 2023

Olimpiada Municipală

Negru Dimitria - cl. a VII -a,, B” - mențiune (biologia junior)
Racu Cristiofor - cl. a VIII-a „G” - locul II (l. franceză)
Bostan Vladislav - cl. a VII-a,,P” - mențiune (biologia junior)
Goian Ilinca - cl. a X-a „F” - locul III (l. germană)
Crețu Laurenția - cl. a XII-a,, B” - locul III (istoria)
Crețu Laurenția - cl. a XII-a „B” - mențiune (limba și lit. română)
Brînza Daniil - cl. a XII-a „M” M mențiune (l. engleză)
Grosu Vlada - cl. a X-a „P” - locul III - (l. franceză)
Dadu Bogdan - cl. a IX-a „M” - mențiune (chimie)
Sidlețchi Delia - cl. a VIII-a „C” - mențiune (chimia junior)
Furculiță Oana - cl. a VIII-a,, L” - locul III (biologia junior)
Tăbîrță Luiza - cl. a XI-a U - mențiune (l. engleză)
Bulican Darius-Petru - cl. a IX-a „M” - mențiune(l. franceză)
Dadu Bogdan - cl. a IX-a „M” - locul III (l. germană)
Furculiță Oana - cl. a VIII-a „L” - locul I (chimia junior)
Cebotarenco Mădălina - cl. a IX-a „M” locul III (l. franceză)
Pancenco Ina - cl. a XI-a,, U” - locul II (l. rusă)
Pocaznoi Mihai - cl. a IX-a - locul III (l. germană)
Brînză Alexandrina - cl. a X-a „F” - mențiune (biologia)
Capanji Sabina-Elena - cl. a X-a,, P” - locul III (l. franceză)
Cebotarenco Mădălina - cl. a IX-a,, M” - locul II (geografia)
Chihai Ana - cl. a XII-a,,C” - locul II (l. germană)
Druță Bogdan - cl. a IX-a „B” - locul III (geografia)
Golovații Adelina - cl. a XI-a „S” - mențiune (l. germană)
Harabaiju Marcus - cl. a X-a „F” - mențiune (l. germană)
Munteanu Mirela - cl. a XII-a „M” - locul III (l. germană)
Pavel Radu - cl. a XI-a „U” - locul III (informatica)
Pavlov Fabiola - cl. a X-a,, F” - locul III (l. engleză)
Pleșu Elena - cl. a XII-a „C” - locul III (informatica)
Poiată Călin - cl. a XI-a „U” - locul II (l. germană)
Poiată Călin - cl. a XI-a „U” - mențiune (informatica)
Vieru Vlad - cl. a XII-a „C” - locul III (matematica)
Munteanu Cristian - cl. a VIII,, G” - mențiune (matematica)

Olimpiade și Concursuri Internaționale

Sochircă Cristian - cl. a IX-a „ A” - locul III (Columbia 2022)
Mogol Eva- Francesca - locul II (ProSoft, Ro)
Dadu Bogdan - cl. a IX-a „M” - locul I (ProSoft, Ro)
Curteamu Andreea – cl. a IX-a „A”, Președinta clubului de lectură „Alter ego”, locul III la Concursul Internațional „Zâmbet de copil în zbor de fluturi”, organizat de către Asociația Culturală „Cartea – Izvor de cultură”, Clubul copiilor din Turda, județul Cluj.
Goraș Andreea – cl. a XI -a „S”, câștigătoarea Concursului JuniorSummer University (JSU), proiect implementat de organizația studenților de la Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca, (OSUBB)

Sochircă Cristian -cl. a IX-a A- locul I (matematica)
Dadu Bogdan - locul II - cl. a IX-a (istoria)
Crețu Laurenția – cl. XII „B”locul III (istoria)
Vieru Vlad - cl. a XII-a „C” - mențiune (geografie)
Țigulea Evelina - cl. a X-a,, F” - mențiune (l. franceză)
Radu Cristofor - cl. a VIII-a,, G” - locul III (l. franceză)
Pavlov Fabiola - cl. a X-a „F” - locul II (l. franceză)
Pavlov Fabiola - cl. a X-a,, F” - mențiune (l. engleză)
Pancenco Ina - cl. a XI-a,, U” - mențiune (l. rusă)
Palazov Chiril - cl. a XI-a „S” - locul II (l. rusă)
Munteanu Mirela - cl. a XII-a „M” - locul II (l. germană)
Grosu Vlada-Elena - cl. a X-a „P” - locul III (l. engleză)
Druță Bogdan - cl. a IX-a „B” - mențiune (geografie)
Dadu Bogdan - cl. a IX-a „M” - mențiune (matematică)
Crețu Laurenția - cl. a XII-a „B” - locul III (istoria)
Cebotarenco Mădălina - mențiune - cl. a IX-a,, M” (l. franceză)
Cebotarenco Mădălina - cl. a IX-a „M” - locul II (geografie)
Profir Patricia - cl. a V-a „C”, locul III, Concursul național de gramatică „IProGram”, ediția a II-a

Concursul Republican

„In memoriam Mihai Marinciuc”:

Cemărtam Gabriel – cl. a VI-a „D” – locul II
Vornicescu Vlada – cl. a VI-a „D” - mențiune
Sochircă Cristian – cl. a IX-a „A” – locul III
Docu Dorina – cl. a VIII-a „G” – mențiune
Dadu Bogdan – cl. a IX „M” – locul III
Tudos Lucian – cl. a IX „B” - mențiune

Concurs Republican al proiectelor ecologice „UP!Eco”

Malic Titus Daniel – cl. A VII-a „B” – locul II
Rotaru Sabina – cl. A VII-a „B” – locul II
Cucereavii Artiom - cl. A VII-a „B” – locul II
Zagurean Iuliana - cl. A VII-a „B” – locul II

Din experiența olimpicilor 2022 - 2023

IPLT „M. Eliade” din Chișinău s-a remarcat, de-a lungul anilor, prin rezultate remarcabile în cadrul Olimpiadelor Municipale, Republicane și Internaționale. Munca asiduă, perseverența, precum și setea de cunoaștere au generat rezultate frumoase. Un factor decisiv în acest proces sunt, desigur, dascălii noștri profesioniști, care au insuflat dragostea de carte, captându-ne atenția la fiecare lecție predată. **Mari plecăciuni profesorilor: T. Curtescu, A. Rugină, Gr. Vasilache, D. Popa, N. Climașevschi, V. Bolocan, D. Senic, E. Guțu, M. Cârliciuc, C. Gârlea, C. Cătruța, N. Diaconu, C. Marian, O. Gârlea, T. Pâslari, Gh. Anton, M. Papuc, L. Daraban, M. Tofan, M. Buciuceanu, S. Grama, M. Lupușor, A. Turchin, M. Cotruță, M. Chiriță, E. Zbancă și mulți, mulți alții care au avut elevi preminați pe parcursul anilor.**

Interviu cu SOCHIRCĂ Cristian, clasa a IX-a „A”

Interviu cu DADU Bogdan, clasa a IX-a „M”

-Cât de mult te influențează oamenii din jur spre obținerea rezultatelor dorite?

-Părinții și fratele întotdeauna mă ajută și îmi sugerează anumite idei despre cum să-mi organizez timpul, de exemplu, prin fixarea unui orar bine stabilit. Astfel, acesta mă ajută la dobândirea rezultatelor mai bune și îmi permite să fiu mai relaxat, mai sigur pe sine, știind că am situația sub control. Profesorii, alături de comunitatea școlii, la fel, mă susțin necontenit, oferindu-mi motivația ce mă ajută enorm de mult.

-Ce olimpiadă te-a influențat și a avut un impact asupra ta?

-Cel mai mult m-a influențat Olimpiada Internațională de Științe pentru Juniori ce a fost organizată în Bogota, Columbia, în perioada 02-11 decembrie 2022. Acolo am atestat cel mai mult rezolvarea mai multor probleme și exerciții complicate cu care nu eram într-atât de familiarizat, necesitând un mare efort și concentrare. În special, având presiunea obținerii unui rezultat final reușit și a gândului că reprezintă școala, dar și țara într-un oraș complet nou, amplasat pe un continent străin, aceasta m-a influențat cel mai mult. Am obținut o medalie de bronz alături de alți elevi foarte talentați din Republica Moldova. În final, eram foarte mândri când țineam toți drapelul RM.

-În ce domeniu ai dori să-ți continui studiile după finalizarea liceului?

-În viitor, planific să-mi continui studiile în domeniul medicinei, întrucât mă pasionează enorm de mult studierea anatomiei și fiziologiei corpului uman și, în general, biologia este un obiect pe care îl studiez cu mare plăcere. La fel, aș dori să studiez acest domeniu, deoarece majoritatea membrilor familiei sunt medici, iar munca și determinarea lor sunt o inspirație pentru mine de a mă aprofunda în această sferă și de a atinge aceleași succese.

-Cât de mult te influențează oamenii din jur (familia, colegii, prietenii) spre obținerea rezultatelor?

-Consider că ei au un impact major. Am noroc de părinți care mă susțin, mă motivează mereu să învăț cât mai multe, de asemenea, colegii sunt foarte susținători. De asemenea, vreau să adaug că și profesorii au avut un impact major.

-Ce olimpiadă te-a influențat cel mai mult și a avut un impact asupra ta?

-Probabil, olimpiada la matematică, din cauza că nu am reușit să trec mai departe. La început, a fost destul de dureros să accept acest fapt, dar, cu susținerea părinților și a prietenilor, am reușit să trec peste și m-a motivat să mă pregătesc mai mult, să depun efort pentru următoarele olimpiade.

-În ce domenii ai dori să-ți continui studiile după finalizarea liceului?

-Probabil, ceva legat neapărat de științele reale, în special, mă orientez spre informatică. Cât despre universitate, am descoperit una interesantă în Elveția și mă voi orienta, poate, spre ea.

7

**Valeria Jora, clasa a XI-a „S”,
Departamentul Mass-media al
Senatului Elevilor**

Pagina adolescentului

O temă actuală este neîncrederea și formarea complexelor la adolescenți. Multi factori influențează la apariția și dezvoltarea acestora. Unul dintre factori este Social Media. Ceea ce vedem noi pe diferite rețele de socializare nu rezonază deloc cu realitatea. Însă adolescenții tind să se compare cu persoanele publice, tind să-și observe minusurile și să se urască. În momentul când nu ai aceeași stăpânire asupra ta, aceea iubire, acel moment când TU însuși nu te iubești așa cum ești, cine crezi că ar face-o? Din momentul când îți schimbi modul de a gândi, acțiunile, unele obiceiuri, începi să te dezvolți personal, restul va veni de la sine. Privește diferite videoclipuri motivaționale, în fiecare zi, fă sport, învață. Cu timpul, vei observa că acea frică pe care o aveai, neîncrederea se va transforma în încrederea în sine. Iar complexele, și ele vor dispărea.

Neîncrederea în sine e un sentiment, deseori, trăit de adolescenții din ziua de azi și este cauzat, în mare parte, de stres sau momente de incertitudine și anume această senzație ne împiedică să ne atingem obiectivele și să ne arătăm deplinul potențial. Tot neîncrederea este epicentrul fricilor de a ne arăta adevărata față, precum și personalitatea autentică.

Lipsa de încredere în rândul adolescenților este influențată și de presiunea cauzată de școală, cu toții aflându-se într-o goană neconținută după note și succes, dar cu ce preț? Oare niște simple cifre te vor face să te simți mai bine? Oare ele sunt cele care te vor stimula să faci un pact cu sine, pentru a nu mai simți acea goliciune interioară care se tot adâncește, până când va ajunge să fie o ditamai gaură neagră din care nimic nu mai poate scăpa, odată intrat în ea.

Consideră că, actualmente, adolescenții se confruntă cu o multitudine de probleme, acestea variind de la neînțelegeri cu părinții, până la nesiguranță de sine. Probabil, una dintre cele mai relevante probleme ar fi „criza interioară” ce se referă la adevărata personalitate a individului. Nu este cunoscută deja influența pe care o are internetul asupra tinerilor din ziua de azi, acest lucru contribuind substanțial la apariția unor întrebări din partea adolescenților. Aceștia simt că trebuie să se conformeze lucrurilor prezentate de către celebriți sau persoane ce lucrează în mediul online. Atât din experiența proprie, cât și analizând comportamentul semenilor mei, pot afirma că ne lășăm prea ușor influențați de

internet, dar și de „prieteni noștri”. Nu o dată s-a întâmplat ca cineva să se schimbe complet din cauza anturajului. Unii, „inhibă” adevărata personalitate a adolescentului și, în dependență de mediu, acesta se schimbă. Probabil, acest lucru este normal, pentru că noi suntem în căutare de noi orizonturi, de noi oportunități, noi exemple, însă cum înțelegem cine suntem cu adevărat? Atâtă falsitate și imoralitate ne înconjoară, încât, deseori, realizăm că trebuie să reflectăm ceea ce ne este

Complexitatea în care trăiesc e grea, este pusă pe umerii mei până decid să mă ridic sau ea să mă doboare. Sunt

aidoma unei păsări călătoare, mereu incertă dacă voi ajunge sau nu până la destinație. Un amalgam de sentimente confuze mă copleșesc zi de zi, noapte de noapte, îmi paralizează sufletul greu și inima de plumb mi-o întărește. Păstrez, ascunse după un zâmbet larg, cioburi, insomnii sau griji ce încep încet să îmi putrezească mintea. Mă consider o fire tânără cu o seriozitate a caracterului cumplit de mare. Sunt diferită și, uneori, judecată pentru felul meu de a fi, pentru dorința seacă de a mă integra în societate sau pentru efortul ce niciodată nu este sau a fost destul. Sentimentele confuze, îmi pun adesea existența pe cântar, astfel, îmi revărs sufletul pe foaie, las să curgă și ultima picătură de adevăr, tristețe sau suspin. Uneori, consider că provin din alt grup al Babilonului, că am ajuns aici din greșeală și acum învăț să trăiesc cu persoane al căror glas e străin sau diferit pentru mine.

Trăiesc alături de o familie iubitoare care mereu e deschisă la comunicare, dar consider că realitatea mea, e unică față de a lor, dar unicitatea aceasta nu e mereu în folosul meu. Astfel am gura cenzurată și brațele legate la spate. Nu pot distinge plăcerea de viață de vina de a trăi cum îmi doresc, astfel, toate aceste emoții se cristalizează în sufletul meu până mi-l rănesc. Simțind hemoragia internă de sentimente, nu pot chema pe nimeni, doctorii pot repara trupuri, trupurile unor suflete abandonate. Deci încerc să mă tratez singură, uneori, făcând rana mai mare, alteori, ascunzând-o, mărturisind adevăruri falsificate. În orice caz, consider că suntem generația unui suflet cârpit sau abandonat, că inimile noastre își pierd din strălucire până lumina în camera noastră de refugiu moral se stinge. Uneori, fiind impuși să amormim prea devreme, pentru a scăpa eventual și efemer de realitatea ce se învârte în jurul nostru, turmentându-ne sufletul. Și printre cei cu zâmbet larg și fragmente istovite ale sufletului, sunt și eu...

Ce e adolescența? E oare o rază de lumină sau lăsarea întunericului în sufletului unui copil aruncat în plasele vieții? În fond, e un cutremur al existenței unei mici inimi, care se zbate între trecut și viitor, între copil și adult, între vulnerabilitate și independență.

E primăvara vieții, momentul fulminant al fiecărei inimi, înflorirea sufletului și creșterea aripilor. E acel moment când un mic fluture părăsește în sfârșit coconul care l-a găzduit, fiind gata să descopere înaltul de unul singur, dar, la o primă eșuare, este zdrobit, căzut la pământ. Un adolescent este asemeni unui fluture, pe cât de colorat și admirabil, pe atât de fragil și inocent.

Adolescența e și iarna vieții, pierderea oricărei speranțe, dezamăgiri profunde, iluzii deșarte și întrebări fără răspunsuri. Fluturile care a savurat din plăcerea zborului, se regăsește la un moment dat singur și neajutorat, pierzându-și orice putere de a se înălța, simțind nevoia unei pauze, pentru a-și reîncărca bateriile. De obicei, o îmbrățișare caldă, un gând bun sau un zâmbet al părinților este tot ce poate readuce din nou primăvara în inima unui adolescent.

Mai mult decât o antiteză, mai puțin decât o hiperbolă, adolescența e un amalgam de zâmbete și lacrimi, bucurie și tristețe, stări care te poartă dintr-o extremă în alta, te lovesc de pereți ca apoi să te îmbrățișeze și să te aline. A fi adolescent înseamnă a simți cu adevărat gustul adrenalinei, dulceața vieții și amărăciunea eșecului.

Școala stresantă din viața noastră. Suntem supuși constant așteptărilor și presiunii de a performa bine, de a obține note înalte și de a ne integra în societate. Dar, în același timp, trebuie să ne încadrăm în regulile și normele școlii, să fim responsabili și să ne ocupăm de teme și de proiecte. Acestea sunt lucruri pe care nu le putem face în mod constant și perfecționist și, astfel, simțim cum presiunea ne sufocă.

Deși suntem tineri și plini de energie, în această perioadă a vieții noastre, nu este neobișnuit să simțim că nu ne putem îndeplini așteptările, sau că nu putem face față tuturor cerințelor și presiunii. Este ușor să ne simțim înșelați și copleșiți de școala noastră și de așteptările societății față de noi. Avem impresia că trebuie să fim buni la toate, dar, în același timp, să avem o viață socială activă și să ne dezvoltăm în alte domenii de interes. Acestea sunt cerințe extrem de dificile de îndeplinit,

în special, într-un mediu școlar atât de competitiv.

În plus, simțim adesea că nu ne simțim siguri în școală. Ne este greu să ne integrăm, să ne facem prieteni și să fim acceptați de colegii noștri. Fiecare dintre noi are propriile sale lupte și provocări în acest sens. Cu toate acestea, trebuie să ținem minte că suntem cu toții în aceeași barcă. Chiar dacă pare că ceilalți sunt mai buni decât noi, cu mai multe abilități sau mai bine integrați, trebuie să ne amintim că suntem cu toții diferiți și că ne dezvoltăm în propriul nostru ritm.

În cele din urmă, nu trebuie să uităm că școala este doar o parte a vieții noastre și nu ar trebui să definească întreaga noastră existență. Este important să ne dezvoltăm și în alte domenii și să ne bucurăm de timpul petrecut cu prietenii și familia. Este important să ne găsim pasiuni și interese care să ne motiveze și să ne inspire. În cele din urmă, trebuie să ne amintim că suntem tineri și că avem mult timp în față pentru a ne descoperi și a ne dezvolta.

**Secvențe din confesiunile adolescenților
IPLT „M. Eliade”**

10 sfaturi pentru adolescenți

Încrederea în sine este ceva ce multor adolescenți le lipsește. E o perioadă în care se confruntă cu multe nesiguranțe și căutări.

1. Ești unic(ă) și special(ă) în felul tău

Ai multe talente și abilități, chiar dacă nu le-ai descoperit încă pe toate. În perioada adolescenței, este foarte ușor să te simți nesigur(ă) și să te compari cu ceilalți, dar amintește-ți ce te face pe tine să fii tu. Te încurajezi să îți dezvolti propriile talente.

2. Greșelile sunt o parte naturală a procesului de învățare

Nu te teme să le faci și să le folosești ca oportunități de a învăța și a crește. Nu pune prea multă presiune pe tine și nu te aștepta să iasă totul perfect din prima încercare.

3. E ok să ceri ajutor sau îndrumare de la alții atunci când ai nevoie

Nu trebuie să treci prin toate singur(ă). Familia va fi mereu alături de tine. Da, este foarte important să înțelegem că este perfect ok să cerem ajutor sau îndrumare de la alții atunci când avem nevoie.

A cere ajutor nu este o slăbiciune, ci o dovadă de maturitate și înțelepciune. În viață, când recunoaștem că avem nevoie de ajutor și că nu putem face totul singuri poate fi un pas important în dezvoltarea noastră personală și profesională. De multe ori, când cerem ajutorul altora ne poate ajuta să învățăm și să creștem mai repede și să evităm greșelile care ne-ar fi costat timp și resurse prețioase.

4. Ai încredere în tine și în abilitățile tale!

Dacă crezi că poți face ceva, ești deja pe jumătate de drum. Îți va fi mai ușor să iei decizii, să faci activități noi și să depășești obstacolele. Încearcă să te concentrezi pe lucrurile pe care le faci bine și să îți pui în valoare talentele și abilitățile. Încearcă să faci activități care îți plac și care îți oferă oportunitatea să înveți lucruri noi și să te dezvolti. Este absolut normal să ai îndoieli și să te simți nesigur (ă) din când în când.

5. Bucură-te de realizări, indiferent cât de mici sunt!

Este important să recunoști succesul tău și să-l folosești ca motivație pentru viitoarele încercări. Fiecare mic pas către obiectivul propus contează și te apropie de succesul pe care îți-l dorești.

6. Nu te compara cu alții!

Fiecare are propria sa călătorie și cale în viață și nu este corect să te măsoari cu cea a altcuiva. Fiecare persoană are propriile sale succese și eșecuri, iar comparația cu alții poate să ne facă să ne simțim inferiori sau mândri, fără niciun motiv. În loc să ne comparăm cu alții, ar trebui să ne concentrăm pe propria noastră creștere și progres. Imaginea pe care o vedem la alții poate să fie doar o aparență. Poate că cineva pare să aibă totul, dar nu știm despre luptele interne pe care le are.

7. E ok să riști și să ieși din zona ta de confort

Nu știi niciodată ce ești capabil(ă) să faci până nu încerci. Dacă nu încerci să faci ceva diferit, nu poți să te descoperi cu adevărat. Ieși din zona ta de confort, simte încrederea pe care o ai când reușești și nu te lăsa bătut(ă) din prima. Dar amintește-ți că a risca nu înseamnă să faci lucruri imprudente sau să pui în pericol propria ta siguranță. Este important să îți evaluezi opțiunile, să iei decizii bine informate și să ai un plan de backup în caz că lucrurile nu merg conform așteptărilor.

8. Tratează-te cu bunătate și compasiune!

Nu lăsa autocriticul să acapareze emoțiile. Iubește-te și respectă-te! Iartă-ți greșelile și laudă-te cu reușitele, concentrează-te pe un stil de viață sănătos și petrece timp alături de prietenii care îți aduc bucurie.

9. Meriți să fii cel mai bun prieten al tău!

Iar când ei nu sunt aproape de tine, nu uita că te ai pe tine. Tu ești singura persoană cu care vei petrece întreaga viață. Este important să te tratezi așa cum o faci cu prietenii tăi. A fi cel mai bun prieten al tău înseamnă să îți oferi aceeași compasiune, bunătate și susținere, pe care le-ai oferi unui prieten apropiat.

10. Amintește-ți că încrederea în sine nu apare peste noapte!

Este important să ai răbdare și să îți amintești că încrederea în sine nu apare peste noapte, ci este construită, treptat, prin acțiuni pozitive și prin depășirea fricilor și a incertitudinilor. Amintește-ți constant de reușitele trecute și nu lăsa un eșec să ștergă tot ce ai construit până acum.

NB! Adolescența e plină de incertitudini. Credem că adulții au responsabilitatea să nu reacționeze impulsiv și să fie alături de copiii lor când trec prin schimbările astea. Este important a-i ajuta să-și consolideze încrederea în sine.

(Mulțumim, drag internet!)

Activitatea Clubului de lectură „Alter ego”, IPLT „M. Eliade”

11

Eugen Doga

Elevii liceului „M. Eliade”, vineri, 27 mai 2022, s-au atins de Lumina Divină cu care a fost hărăzit compozitorul neamului nostru, Pasărea măiastră a inimilor, inegalabilul Eugen Doga.

Clubul de lectură „Alter ego” a marcat un eveniment istoric la cea mai valoroasă ședință a sa, unde a fost prezentată cartea „Viața mea așa cum a fost să fie” de E. Doga.

În acorduri de dans, cântece, sentimente pe note de lectură, metafore grafice, eseuri, copiii liceului nostru au reușit să transmită dramatismul, simplitatea, misterul, dragostea și profunzimea creației lui E. Doga.

Elevii clasei a X-a „S” au concentrat portretul acestui Titan al muzicii universale în doar 5 versuri:

1. Eugen Doga
2. Frumos, simplu
3. A iubi, a crea, a inspira
4. A iubi, casă, unic, pretutindeni
5. Ambasadorul cultural al neamului.

Aroma de salcâm care domina în sală, teatralizarea unor fragmente l-au transpus în copilărie pe Eugen Doga. Pentru două ore, compozitorul a fost elevul liceului nostru și s-a învrednicit de Premiul „Mircea Eliade” – 2022.

„Mi-ați răscolit toate fibrele”, credem că este cea mai mare apreciere pentru noi. La mulți ani, maestre!!!

P.S. Mulțumim tuturor celor care ne-au susținut în realizarea acestui proiect: doamna Diana Senic, doamna Rodica Burlacu, doamna Iuliana Gorea-Costin, doamna Strâmbeanu, nu în ultimul rând, directorul IPLT „M. Eliade” - domnul Grigore Vasilache, supranumit Domnul Trandafir al zilelor noastre.

(Departamentul „Mass-media”, Senatul Elevilor)

Știți cum cântă marea? Vineri, 5 mai 2022, am lăsat marea să cânte, în cadrul întâlnirii cu profesorul, politologul, diplomatul, Viceprim ministrul pentru Reintegrare, nu în ultimul rând, scriitorul Oleg Serebrian, pentru a discuta mai inspirat despre romanul „Cântecul mării”, roman cu aromă de tangou și de glicine, dar și cu miros de război, din păcate.

Ghidați de către Diana Senic, profesoara de limba și literatura română, director adjunct pentru educație, și Rodica Burlacu, regizorul liceului, conducătoarea Cercului Dramatic "Argonauții", elevii au prezentat romanul într-un mod inedit. Întâlnirea a debutat cu tangoul „Cântecul mării”, care ne va rămâne pentru mult timp în memorie, datorită Ecaterinei Pripa și lui Vadim Iov, elevi ai liceului nostru, care au intrat perfect în rolul protagoniștilor romanului, emoționându-ne prin maniera impecabilă și inconfundabilă a interpretării dansului. Ulterior, a fost analizat romanul din perspectiva elevilor clasei a X-a „S”. În final, am jucat pe viu tehnica „În fotoliul autorului”. Domnul Serebrian a ținut piept cu brio întrebărilor, urmând o discuție foarte interesantă. Astfel, am aflat geneza romanului, a personajelor, unele fiind chiar reale. Dl Oleg Serebrian le-a oferit elevilor o lecție memorabilă de literatură, precum și un sfat foarte valoros: să prețuiască timpul, un motiv frecvent în romanele sale, deoarece acesta se scurge mai repede decât reușim să realizăm. Aprecierea scriitorului "acest timp a fost cu adevărat o hrană spirituală fără egal" ne-a dat aripi de zbor pentru a descoperi noi lecturi de valoare. Întâlnirea s-a încheiat cu o sesiune de autografe și o invitație la dans, pe fundalul melodiei "Cântecul Mării" de Jose Lucchesi. Mulțumim mult domnului Oleg Serebrian pentru că a acceptat invitația și pentru emoția ce a transmis-o celor împătimiți de lectură!

Avem certitudinea că ne vom mai întâlni pentru a discuta romanele „Woldemar”

Oleg Serebrian

și „Pe
contrasens”.

**Goraș Andreea,
clasa a XI-a „S”,
Departamentul
Mass-media al
Senatului
Elevilor**

Coincidență sau mister? Vineri, 25 martie 2022, Liceul „Mircea Eliade” a stabilit un pod cultural cu orașul Paris. Fără să fi programat, în prealabil, a coincis cu Zilele Francofoniei desfășurate în liceu.

Acum o lună, Clubul de lectură „Alter ego” a lansat ideea lecturii romanului „Misterul de Est” de Lucreția Bârlădeanu. Dna Lucreția Bârlădeanu, care este de mai mult timp stabilită la Paris, a acceptat cu mare drag invitația noastră.

În cadrul sesiunii online, au participat elevii claselor de liceu și de gimnaziu, precum și profesorii: dna Ușurelu, dna Climașevschi, dra Andronache, dna Senic, dar și directorul liceului, dnul Vasilache.

Inițial, elevii și-au exprimat impresiile de lectură, după care au prezentat metafora grafică a romanului, personajele în schemă. Dna Bârlădeanu a rămas flatată de imaginația copiilor, de nivelul lor intelectual. A apreciat înalt elevii liceului pentru implicare și analiză profundă a romanului. În mod deosebit a fost impresionată de dialogul imaginar cu personajul principal și de un alt final al romanului, realizat de către elevii clasei a X-a "S" - Botnariuc Beatrice și Ciochină Sofian. Ulterior, elevii au avut posibilitatea să adreseze întrebări autoarei.

Dna Lucreția Bârlădeanu a fost foarte deschisă, binevoitoare și ne-a povestit cu mult drag despre traseul parcurs în redactarea acestui roman. De asemenea, ne-a împărtășit ce este inspirația, cum Parisul îi oferă vitalitate și prosperitate.

A fost o întâlnire de suflet. Cititorii au rămas cu un amalgam de emoții, cu o doză de optimism. Citeam pe fața participanților interes, curiozitate și dorința de a continua discuția. Nu vom uita niciodată esența acestei întâlniri: „Creativitatea trebuie savurată în starea ei pură, nu diluată”. Sincere mulțumiri și felicitări dnei Lucreția Bârlădeanu pentru un roman plin de conținut și de farmec! Așteptăm cu

mare drag o altă lucrare și o întâlnire în format fizic.

Lucreția Bârlădeanu

Grigorcea Victoria,
Președinta Clubului
de lectură „Alter
ego” IPLT „M.
Eliade”, mandatul
2021-2022

Claudia Partole

care a apreciat prestața elevilor noștri, ulterior, oferind răspunsuri la fluxul de întrebări ale cititorilor curioși. Această interacțiune s-a transformat într-o relație călduroasă dintre autor-cititor. Sfaturile valoroase ale dnei Partole au avut un impact puternic spre a nu înceta niciodată să visăm.

Sincere mulțumiri elevilor prezenți în sală, domnului Grigore Vasilache, directorul liceului, precum și bibliotecii liceului, pentru organizarea unei miniexpoziții de lucrări ale autoarei.

Vineri, 07 aprilie 2023, Clubul de lectură „Alter Ego” al IPLT „M. Eliade” a organizat un Dialog Poetic cu Emilian Galaicu-Păun, scriitorul ce nu are vârstă – „un romantic postmodernist”. Elevii din clasa a IX-a, X-a și XI-a s-au apropiat cu modestie de creația autorului, organizând un recital în metafore grafice. Am avut marea plăcere de a admira lectura poeziilor în limba română și în limba franceză de către însuși autorul. Dl Emilian Galaicu-Păun a fost foarte sincer, receptiv, binevoitor și i-a îndrumat pe elevi să pătrundă în esența fiecărei cărți citite. Mulțumim mult Dlui Emilian Galaicu-Păun pentru emoția ce a transmis-o tuturor celor prezenți în sală! La fel,

le mulțumim celor ce s-au implicat în realizarea acestui proiect: dnei Diana Senic, profesoară de limba și literatura română, dlui Grigore Vasilache, directorul liceului, precum și elevilor noștri pasionați de poezie.

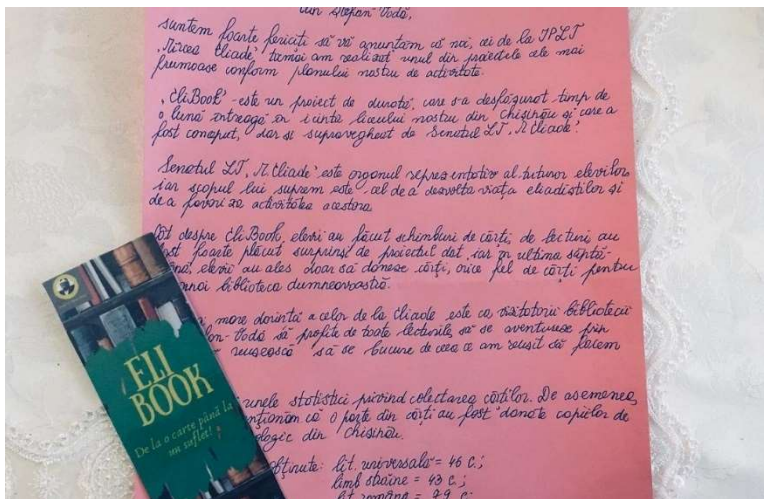
Emilian Galaicu-Păun

„Argonauții” pe valurile artei, regizor Dna Rodica Burlacu

Proiecte memorabile

Nu te costă nimic să faci o faptă bună, însă impactul pe care îl va avea aceasta asupra societății este de neprețuit!

Aceasta a fost ideea care a stat la baza organizării campaniei „EliBook” în cadrul IPLT „M. Eliade”. Cu siguranță, fiecare dintre noi dispune de o bibliotecă numeroasă dar care, printre cărțile ce abia așteaptă să fie răsfoite, conține și lucrări pe care nu le mai citim. Însă, pentru persoanele cu resurse mai limitate, dar cu o dorință imensă de a cunoaște, acestea ar putea reprezenta o adevărată oază de liniște și sursă de inspirație. Fiind motivați de acest gând, în anul 2019, membrii Senatului au lansat una dintre cele mai de succes Campanii desfășurate în liceul nostru: „EliBook”, a cărei denumire sugestivă conține prefixul „Eli” de la Eliade și termenul „book” (în traducere din limba engleză: „carte”).

Proiectul s-a desfășurat timp de o lună, perioadă în care toți elevii doritori au putut să realizeze o Campaniei, au fost posibile mai multe tipuri de schimburi de cărți. Astfel, un elev putea oferi o carte în schimbul unei alteia ce se afla deja în dulapul „EliBook” sau să realizeze o simplă donație, în schimbul unui semn de carte personalizat. Eliadiștii au dat dovadă, ca întotdeauna, de solidaritate și de o puternică dorință de implicare, iar acest lucru a fost demonstrat de cele peste 150 de volume colectate (lit. română, lit. universală, lit. de specialitate și cărți în limbi străine).

Desfășurarea proiectului a fost încununată cu donarea tuturor exemplarelor colectate către o bibliotecă care dispune de o cantitate mică de cărți. Membrii departamentului Asistență Socială și Voluntariat au fost cei care au analizat și au selectat, în baza mai multor criterii, biblioteca orașului Ștefan-Vodă, unde, pe data de 30 decembrie 2019, un grup de Senatori au realizat donația propriu-zisă. Și pentru că o activitate frumoasă întotdeauna are continuitate, campania „EliBook” a fost realizată pe parcursul a trei ani, fiecare ediție bucurându-se de un interes și mai mare al elevilor de a face o faptă bună. Astfel, odată cu organizarea proiectului au fost îmbogățite material și spiritual biblioteca satului Izbiște, raionul Criuleni și biblioteca gimnaziului „Ecaterina Malcoci” din satul Crocmaz, r. Ștefan-Vodă.

Ne bucurăm că ideea, care în anul 2019 reprezenta doar un proiect descris pe foaie, a luat amploare și s-a transformat în una dintre cele mai de succes Campanii ale Senatului Elevilor „M. Eliade”.

Pe lângă donațiile realizate, acest proiect este o dovadă că putem face lumea din jurul nostru mai bună începând cu un mic pas, care, mai apoi, devine un act mare. Implicarea elevilor liceului nostru inspiră încredere că generațiile ce cresc sunt gata să acționeze pentru o societate mai bună și mai frumoasă.

Nicoleta Pojoga, cl. a XI-a „U”, Președinta Senatului Elevilor, mandatul 2021-2022

Scelipiri de geniu

De la O. Goga, I. Guzun, la Mădălina Medvițchi, clasa a XI-a „S”

„Noi”, Octavian Goga

La noi sunt codri verzi de brad
Și câmpuri de mătăasă;
La noi atâția fluturi sunt,
Și-atâta jale-n casă.
Privighetori din alte țări
Vin doina să ne-asculte;
La noi sunt cântece și flori
Și lacrimi multe, multe..

Pe boltă, sus, e mai aprins,
La noi, bătrânul soare,
De când pe plaiurile noastre
Nu pentru noi răsare..
La noi de jale povestesc
A codrilor desigur,
Și jale duce Murășul,
Și duc tustrele Crișuri.

La noi nevestele plângând
Sporesc pe fus fuiorul,
Și-mbrățișându-și jalea plâng
Și tata, și feciorul.

Sub cerul nostru-nduioșat
E mai domoală hora,
Căci cântecele noastre plâng
În ochii tuturor.

Și fluturii sunt mai sfioși
Când zboară-n zări albastre,
Doar roua de pe trandafiri
E lacrimi de-ale noastre.
Iar codrii ce-nfrățiți cu noi
Își înfioară sânul
Spun că din lacrimi e-mpletit
Și Oltul, biet, bătrânul..

Avem un vis neîmplinit,
Copil al suferinții,
De jalea lui ne-am răposat
Și moșii, și părinții..
Din vremi uitate, de demult,
Gemând de grele patimi,
Deșertăciunea unui vis
Noi o stropim cu lacrimi..

La noi sunt zâmbete și joc
Muzică, voie bună
Odată-n an, când la un loc
Famiiliile s-adună.

Căci noi ,în loc de ciocârlii,
Drept păsări călătoare ,
Avem părinți de dor măhniți
Și tineri de valoare.

La noi sunt plaiuri de povești,
Izvoare cristaline,
Ce a lor ape dulci și reci
Le varsă în ruine.

Ion a sărutat pământ ,
Iar eu, cu aceeași grație,
Sărut azi praful de pe drum
Și asfaltu-n reparație.

La noi recită poezii
La bustul lui Vieru
Cei care-ar fi în pușcării
De-ar mai trăi poetul.

Căci tot ce-a fost frumos și pur
Acum e schilodit,
Dărmând viitorul ce cu dor
Strămoșii l-au clădit.

„Noi”, Mădălina Medvițchi, XI „S”

„Noi”, Igor Guzun

Avem fiecare acasă baie, restaurant și cinema
Și auzim mai repede telefonul decât inima.
Și vrem să trăim și îndrăzneț, și confortabil,
Iar cuptorul bunicii n-a fost incorporabil.

Facem împreună genuflexiuni și așezări să slăbești,
Așa cum înaintașii au făcut așezări omenești.
Oare evoluăm sau degradăm încetul cu încetul
Când nu vrem să gândim și deschidem internetul?

Ne coincid mai des locațiile decât ni se întâlnesc privirile
Și discutăm ce sunt mai importante – aprecierile ori distribuirile.
Apropo, ne-am citit vreodată unul altuia „Floare albastră”?
Astăzi obiectele urlă după atenția noastră.

Dar nimic din toate astea rost nu are
Dacă părinții nu se văd în oglinda retrovizoare.
Și atunci copiii rămân speranțele noastre lumești.
Ei își aud inimile în urechi și în căști.

Copiii uită de părinți,
De limbă și de țară,
Și ocrotiți de greutate
Învață doar să ceară.

La noi e așa cum a mai fost,
Acum, ca-ntotdeauna,
Sunt oameni buni și mai puțin,
E dragoste, e ură.

Și banul e stăpân a tot
Aici și pretutindeni,
Să ne permitem să trăim
Și sufletul ni-l vindem.

O viață-ntregă de-ai muncit,
Banul ți-i consolare,
Căci loc de tihnă-n cimitir
Iei doar cu rezervare.

Măcar ,din avion spre rai,
Priveliștea-i frumoasă.
Unde-i mai bine ca la noi?
Mai bine ca acasă?

Concursul Republican de poezie „Mărțișor – AcroStih”

Felicitare

Mult stimată primăvară,
Astăzi timpul ți-a sosit.
Rămâi stăpână până-n vară,
Țara asta a-nverzit.
Inima mea îți urează
Și cu restul lumii mari
O urare de iubire,
Râsete și fericire.
(Castraveț Bogdan, clasa a V-a)

Roșu la obraji și falnic...

Mângâiat de ger năprasnic,
A iesit de sub zăpadă,
Rosu la obraji și falnic,
Temerar, cu scut și spadă !
Inimos și plin de viață,
Sună ca un clopotel !
Oare cine nu-l cunoaște, pe...
Renumitul Ghiocel !!!!
(Chirtoacă Delia, clasa a V-a)

Dalbul și roșul pasional

Miracolul pe meleagul nostru sosește!
Aduce dalbul și roșul pasional.
Reînviere și splendoare vestește,
Țara în strai de sărbătoare primenește.
Inocentul ghiocel tuturor vă urează
Sărbătoare eternă în școala modernă.
Oameni mici și mari! Fiți ai sufletului lăutari!
Ritmul muncii învățați, pentru țară, prosperați!
(Vasiloi Tristan , clasa a VI-a)

Pată primăvăratică

Minutele se scurg până la sfârșitul acestei încrâncenate ierni ,
Aștept cu încordare sosirea iute a falnicei primăveri .
Razele duioase sparg straturi numeroase de aspră gheață ,
Trecând prin ele cea mai frumoasă dintre toate crăiasă .
Inimile noastre joacă dansul inevitabil al iubirii,
Soarele se ivește, iar culorile intense din nou învie ,
O pată de culoare scapără pe deal îmbujorându-se ușor ,
Raza distingând-o formând un chipeș mărțișor .
(Beldiga Cătălina, clasa a VI-a)

Primăvara

Mamă primăvară, iarăși ai venit,
Adu-mi și mie pace și-un suflet împlinit.
Românul pur și harnic muncește de cu zor,
Țesutul fin al solului îl sapă cu mult spor.
Izvorăsc din munți râuri și cascade
Și animalele somnoroase ies din hibernare.
O, dragă primăvară, iubire mi-ai adus!
Revăd natura vie ce mă bucură nespus.
(Gorelco Doina, clasa a VIII-a)

Dumitrița și Leviatanul

Pe fața mea... o pată de culoare,

Pe care am uitat s-o șterg cândva,

Pata unei măști fără valoare,

În spatele căreia am ascuns ceva

Probabil un zâmbet desenat pe jumătate,

Sau o lacrimă încremenită pe obraz,

Probabil momente rezumate la singurătate,

Completate de dorul unui suflet treaz

Și uneori o pun la loc, pictată,

Când iarăși simt c-am obosit,

Iar atunci masca cea de vreme afectată,

Pe chipul meu a împietrit

Acum încerc s-o șterg prin fericire,

Prin vise împlinite și amor,

Încerc să-mi redescopăr sincera privire,

Ce s-a cufundat în dulce și subtil umor.

(Paula Nicolaescu, clasa a X-a „F”)

Apropiindu-mă de finalizarea studiilor în cadrul liceului care-l poartă numele, am decis să pătrund în esența operei sale, numele lui Mircea Eliade transformându-se, pentru mine, în mult mai mult decât numele unei instituții demnă de laudă națională.

Ce l-a făcut pe Eliade un om remarcabil ?

Până la lectura romanelor sale, nici eu nu știam răspunsul. Succesul lui Eliade constă în cuvântul său preferat din adolescență – voință. „Sufletul meu e aspru. Voința mea e absurdă, dar e o voință trainică, formidabilă, care apasă și înăbușă, totul în calea sa. Eu trebuie să fiu același în toate timpurile și toate locurile. Hotărât ca o stâncă, încruntat, cu ochii încreștați de țință, cu buzele strivite de furie, cu pumnii strânși gata de a se prăvăli și a-mi îndurera carnea. Așa trebuie să fiu eu. Pentru că așa vreau eu.”

Mircea Eliade nu a rămas în istoria literaturii, filozofiei și religiei datorită reușitei sale școlare sau al comportamentului său fără cusur, ci pentru că el a avut voința de a-și investi tot timpul și energia în pasiunile sale, cu scopul de a afla, de a se documenta, de a analiza, a compara și, în final, a cunoaște.

Adolescentul miop trăiește în adâncul fiecăruia dintre noi, așteptând ziua în care își va realiza scopurile, pășind zi de zi spre cunoașterea care-l va duce mai aproape de ele, dincolo de orizont.

(Mădălina Ciobanu, clasa a XII - a „B”)

S-a trezit Mihai dintr-un vis foarte frumos. În acel vis, toți îl laudau și-l adorau, și-l alintau în stânga și-n dreapta. Numai că ceva nu-l mulțumea. Numai o fată și un băiat nu i-au spus nici măcar un cuvântel, preferând să stea muți în tot acel timp mărginit. Mihai nu-i cunoștea și, de altfel, nu avea de unde să-i cunoască. Ciudat e faptul, nu-i așa?, se gândi absolutent plictisit; căci toți oamenii din vis au fost văzuți cândva, pe undeva, chiar dacă nu le putea pronunța numele, desluși vocea, și așa mai departe. Dar pe acei doi coconi niciodată nu i-a întâlnit. E clar că Mihăița i-ar fi putut uita, dar el - nu și nu. Insistă că nu i-a văzut nici măcar o dată în viața sa scurtă.

După câteva frământări de minte, Mihai își zice: Dă-l naibii de vis!, scuturând zgomotos căpățâna. Se scoală obosit din patul său, scârțâind greoi și cicălit. Ochii îi fugiră spre fereastră, ratându-se prin fundalul celest siniliu, pătat de pensulații groase de năutiu și coloane pestrițe de culoarea cimentului. Împietrit de tabloul realității se gândi: „Eh, de-ar fi fost beznă, eu n-aș fi văzut asta acum. Numai în întuneric omului e prea lene să se prostească.” Mihai ar dori ca toți să sforăie pe întuneric și să nu păcătuiască, dar omul poate fi și tot atât de șoim ziua, pe cât bufniță noaptea.

Se plictisea amarnic mergând pe trotuarele bombardate cu nămol tuciuriu, care se întindeau scurte printre mulțimea de castani și nuci bătrâni, lăsați haotic de voia sorții. Bătea cu gheata buruiana ce creștea de sub crăpături și mirosea atent aerul, de parcă ar căuta un miros distinct sau o aromă delicioasă, fără ca el să găsească unul însă. La poalele unui castan uscat, Mihai găsi o hârtoagă ce ilustra un slogan al unui partid local, pentru niște alegeri de demult, la care au câștigat anevoios.

Eu aș face mai multe ca ăștia!, se gândește cu nasul pe sus visătorul Mihai și continua să umble brambura pe drumul sur. Neavând ce să mai facă, fiind obosit de plictiseala mersului și înfometat rău, băiatul decise să facă un popas la o alimentară din apropiere.

(Sofian Ciocină, clasa a XI-a „S”)

„Frumos în noi e faptul căutării “ (Mircea Eliade)

Suntem lunatici, simțim și nu simțim,

Parcă într-o lume nesigură trăim,

Cu un nume greu de purtat,

Ce de fapt parcă ne-a înșelat.

Homo-sapiens, oameni înțelepți,

Dar parcă mai degrabă homo-sordidus și încă nedrepti,

În ograda vecinului ne uităm și îl judecăm,

Fără să îl cunoaștem, fără să îl respectăm.

Omul corect, un vis imposibil,

Ideal ce ne face să fim credibili,

În ochii noștri pare atât de real,

Dar e doar o iluzie, un fals ideal.

(Dosca Linella, clasa a X-a „F”)

Un suflet printre flori

Să fi fost prin anul 1817? Nici eu nu mai știu, însă pot să spun cu precizie că apusul adormea adânc în mireasma florilor de maci. Lumea se îneca într-un ocean de uitare și nimeni nu m-ar fi putut salva, înafară de el.

Eram doar un băiat de nouă ani al unei familii de robi, din simplul motiv că mama și tata erau oameni de culoare. Însă viața nu ne era mizerabilă, fapt pentru care eram mulțumitori cerului. Părinții mei slujeau unui bărbat strict și dur, un boier pe nume Ralph Watson. Soția lui, Evelyn, era o femeie blândă, cu chipul milostiv. Părinții mei îi erau dragi, de aceea mereu avea grijă ca familia noastră să trăiască în condiții cât mai decente cu putință. Familia Watson trăia la o vilă în adâncă pădure, departe de sat sau alți oameni. Iar noi ne duceam traiul într-o colibă sărăcăcioasă cu prea puțin spațiu, însă măcar aveam un loc al nostru. Fiind doar un copil, eu nu lucram, însă mergeam adesea prin pădure pentru a culege pomușoare sau, dacă aveam noroc, găseam ciuperci de după ploaie. Eram singur, și totuși știam cât de recunoscător trebuia să fiu pentru că duceam o viață liniștită, departe de îngrozitoarele priveliști ale robiei.

Totul începuse în acea zi armonioasă de vară, îmi amintesc chiar și acum cântul păsărilor și adierea vântului răcoros. Savuram pacea din inima pădurii, când am auzit foșnete printre tufișuri, inima mi-a oprit în loc, fiind speriat de gândul că ar putea fi un animal sălbatic, dar mi-am lăsat curiozitatea să învingă frica. Când am aruncat o privire mai îndeaproape, am observat un băiat alergând prin iarbă. Inconștient, am început să-l urmez, fiind atras de grația cu care își alegea pașii. La un moment dat, se oprise în fața unei cărăruși închise de densitatea copacilor și a diferitor tufișuri sălbatice.

Eram nedumerit și speriat, dar, în același timp, fascinat de claritatea și încrederea glasului său. Pășind prin desiș, am dat peste o pajiște micuță, împrejmuțată cu flori sălbatice. Totul era plin de păpădii, maci și albăstrele. Copilul tainic era așezat pe iarbă. Avea spatele drept și își strângea genunchii la piept.

-La loc lângă mine, a răspuns tăcerii mele. Apropiindu-mă, i-am studiat chipul. Avea părul lung, cu bucle ca razele soarelui. Ochii îi erau verzi, te puteai pierde în ei ca într-o natură veșnică. Avea pistrui înșirați pe față și gene lungi. Hainele îi erau din mătăsuri fine, curate și îngrijite. Un iz ușor de miere și scortșoară venea de la el. Era într-adevăr frumos, îmi amintea de o pictură a unei zeiță, prea divină pentru un sclav ca mine. Eram atât de diferiți, dar amândoi nu eram decât niște copii. Pentru un timp, ambii am rămas tăcuți. Băiatul luase câteva flori de păpădie și a împletit o coroniță.

-Tatăl meu e un om sever și dorește eu să-i calc pe urme. Niciodată nu mi-a îngăduit să stau cu ceilalți copii, toată ziua sunt obligat să văd diferiți dascăli, a rupt el tăcerea dintre noi. Ai vrea ca tu să fii primul meu prieten?

După cum vorbea, îmi confirmase bănuielile că el ar fi fost chiar fiul stăpânului părinților mei, fiul domnului Watson. În ciuda lumilor diferite în care trăiam, băiatul vroia să-i fiu prieten. Lui nu-i păsa că pielea mea era mai închisă la culoare, că ochii îmi erau negri sau că hainele îmi erau prăfuite și murdare. Atât de deosebiți, dar totuși ambii eram una și aceeași: doar două suflete de copil, nevoite să supraviețuiască în lumea confuză a adulților.

-Desigur, i-am zâmbit. Și eu, uneori, duc lipsa unui zâmbet călduros.

Băiatul a strigat de bucurie și mi-a întins coronița de flori.

-Îți înmânez aceasta ca fiind un simbol al nostru. Numele meu este Akira.

Din acea zi, ne vedeam mereu la locul nostru. Mereu spuneam că „ne vedem acolo unde înfloresc macii”. Akira m-a învățat să citesc, îmi povestea despre matematică și fizică. Adesea exploram pădurea și vorbeam despre cele mai banale lucruri, ca mai apoi să discutăm despre viață și univers. În ciuda faptului că îmi era superior mie, chiar și dacă eram nevoiți să ne vedem pe ascuns, niciodată nu m-a făcut să mă simt diferit de el. Când eram împreună, nu exista diferența de culoare a pielii, nu existau prea mulți sau prea puțini bani, nu erau noțiuni, precum putere sau robie. De fiecare dată când ne vedeam, Akira îmi strecura pe sub mână câte o bucată proaspătă de pâine, nuci sau chiar și un măr. Anii treceau, însă noi tot rămâneam în micuțul nostru univers ce l-am creat, acolo unde nu aveai nevoie de nimic altceva decât să fii un om bun la suflet. Acele puține ore în care eram cu Akira, indiferent dacă vorbeam, alergam sau, pur și simplu, stăteam întinși pe iarbă și savuram pacea naturii, erau îndeajuns pentru a calma ceea ce simțeam în zilele de chin, când îl slujeam pe domnul Watson. Acea mică poieniță cu flori, ca și însuși Akira, era ceea ce puteam numi eu „acasă”. Dacă cădeam, el era cel ce mă ridica și îmi ștergea lacrimile. Nu-l deranja faptul că aproape mereu hainele îmi erau prăfuite și s-ar putea să i le murdăresc și pe ale lui. Cu cât mai mult timpul trecea, observam cum și Akira se schimba. Vocea i se îngroșa, devenea mai înalt, mai chipeș și mai serios, însă mereu rămânea persoana blândă și liniștită pe care am cunoscut-o încă din prima zi. La vila familiei Watson, arareori ne puteam arunca câte o privire, deoarece eu eram totuși robul tatălui său, care nu-mi permitea să mă apropiu de fiul lui prea mult. Câteodată Akira îmi spunea că atunci când vom mai crește,

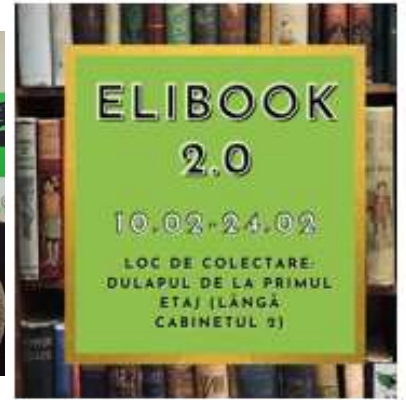
va găsi el o soluție ca să-mi elibereze familia, dar și pe ceilalți slujitori. Timpul trecea agale, totul își urma cursul liniștit, până în acea zi urâtă de toamnă târzie. La vilă se adunaseră mai mulți oameni, rude, presupun, pentru că domnul Watson avea de făcut un anunț. Printre oamenii veniți se afla și o fată cu părul roșcat și ochi albaștri, reci. Numele ei era Margaret. Domnul Watson ne-a prevenit pe mine și ceilalți slujitori că acea seară urma să fie una extrem de importantă. Deci, trebuia să fim foarte atenți. Când duceam platoul cu fructe la cină, s-a întâmplat să aud pe tatăl lui Akira anunțând că își va căsători fiul cu Margaret și aceștia vor avea casa lor, departe de vilă. Nefiind în stare să îmi controlez emoțiile, am scăpat platoul cu fructe pe jos și am început să plâng. Nici eu nu știu dacă plângeam din cauză că Akira urma să fie luat de lângă mine sau din motivul că de acum urma să își împartă zilele alături de altcineva. Tot ce îmi amintesc din acea seară e cum Akira a strigat și a venit lângă mine pentru a mă liniști, după ce tatăl său a poruncit să fiu luat de acolo și supus unui alt stăpân, care m-a bătut și m-a înjosit până când, câteva luni mai târziu, mi-am dat ultima suflare. După ce mi-au luat totul, viața inclusiv, sufletul meu a rămas totuși unul liber. M-am întors în acea mică poieniță și l-am așteptat acolo. Le-am povestit florilor despre frumusețea lui, despre zâmbetul său, despre cum atunci când era fericit, două gropițe i se arătau pe obraji ce arătau precum doi trandafiri, despre cum ochii îi deveneau mai blânzi atunci când privea spre mine.

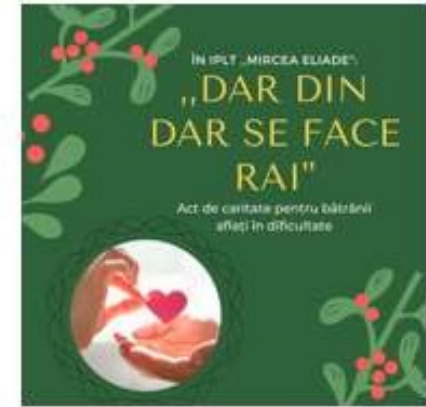
Le-am spus cum m-aș fi pierdut de mult timp într-un gol imens, dacă el nu ar fi fost mereu acolo să mă ferească de ochii urâți ai lumii. Akira venea mereu și îmi vorbea, chiar și dacă nu eram în stare să îi răspund. În așa fel l-am privit și l-am ascultat ani la rând. L-am văzut împlinind cincizeci de ani, șazeci, șaptezeci.... și el totuși mereu se întorcea la mine să-mi vorbească. Buclele sale ca soarele, aveau acum o nuanță grizonată, lipsită de energia de odinioară. Riduri i se iveau pe față, însă chiar și așa l-aș fi putut recunoaște. L-am văzut întemeind o familie, având copii și nepoți. Însă, atunci când îmi vorbea mie, parcă păstra o altfel de latură a inimii lui, una mai firavă, mai jucăușă. Orice aș fi dat să fi fost în acele clipe lângă el, să-l îmbrățișez, spunându-i că sunt mândru de el. Dar Akira știa deja, nu era nevoie de cuvinte între noi, pentru ca să știm ce gândește fiecare.

Într-o zi uitată vară, pe când înfloreau macii, Akira s-a așezat pe iarba din poieniță și a închis ochii pentru ultima dată. Acum, în acea mică frântură de natură, două suflete aleargă libere printre flori. Nu au nici chip, nici culoare a pielii și nici un rang important în societate. Aceste două suflete sunt exact la fel, fără nici o deosebire. După mulți ani în care au fost nevoite să se ascundă de ceilalți, în sfârșit, ele pot zburda fericite, împreună, printre flori.

EVENIMENTE IMPORTANTE

EVENIMENTE IMPORTANTE

IPLT „Mircea Eliade”

Clubul de lectură
 „Alter-Ego”
Dialog Poetic
 Emilian Galaicu-Păun
 Vineri, 07 aprilie,
 ora 14:00
 Clasa viitorului

ELIADISTII AU TALENT

EDUCAȚIA PLASTICĂ

Arhipov Sofia – cl. 9 „A”

„Seară de toamnă”

„În pădure”

„Natură statică”

Adelina Procopciuc
– cl. 7 „B”
„Zi de vară”

Costișanu Alina
– cl. 7 „M”
„Primăvara”

Flocea Sofia
– cl. 7 „B”
„Dimineața de iarnă”

Cavca Luciana
– cl. 5 „R”
„Colina Curcubeului”

Grigorcea Ștefan
– cl. 6 „D”
„Peisaj de mai”

Stratan Gabriel
– cl. 6 „T”
„Zambile”

EXPOZIȚIE DE MĂRȚIȘOARE

CLASA 6 „D”

Cemirtan Gabriel

Beldiga Cătălina

Carolina Rusnac
– cl. 7 „B”
„Femeia cu cercei”

Sabina Rotaru
„Luna din vis”

Lupascu Gabriela
– cl. 7 „P”
„Misterul” „Fluturile”

Sofia Arhipov
– cl. 9 „A”
„Valsul amintirilor”

Flocea Sofia
– cl. 7 „B”
„Alb și negru”

Rusu Sofia
– cl. 6 „M”
„Natură statică”

ELIADIȘTII AU TALENT

SPORT

VOLEI

CUPA MARI UNIRI

Pareteneri LR „Aristotel”, LT „G.Meniuc”, LCI „Prometeu-Prim”,
IPLT „M. Eliade” locul I

Onofrei Cătălin-Alin
cl. VIII „L”

Boldescu Mihai
cl. IX „B”

Popov Alexandru
cl. X „P”

POLO PE APĂ

Bilevici Timur
clasa X „F”

Solomca Alexandrin
clasa XI „U”

TENIS DE CÂMP
Grozavu Mădălina
cl. X „P”

BADMINTON
Cubutaev Alina
cl. X „P”

TENIS DE MASĂ
Nazaria Sergiu
cl. X „F”

DANSURISPORTIVE

Josan Dragoș
cl. VIII „L”

Pripa Ecaterina
cl. XII „B”

Ursu Ionela
cl. IX „A”

FOTBAL

Păscaluță Cristian
clasa XI „S”

Pohilă Oleg
clasa XII „B”

JUDO

Pohilă Victor
clasa IX „B”

Fundația „M. Eliade” care asigură confortul tuturor elevilor din liceu

Președintă: Dna Elena Gafton

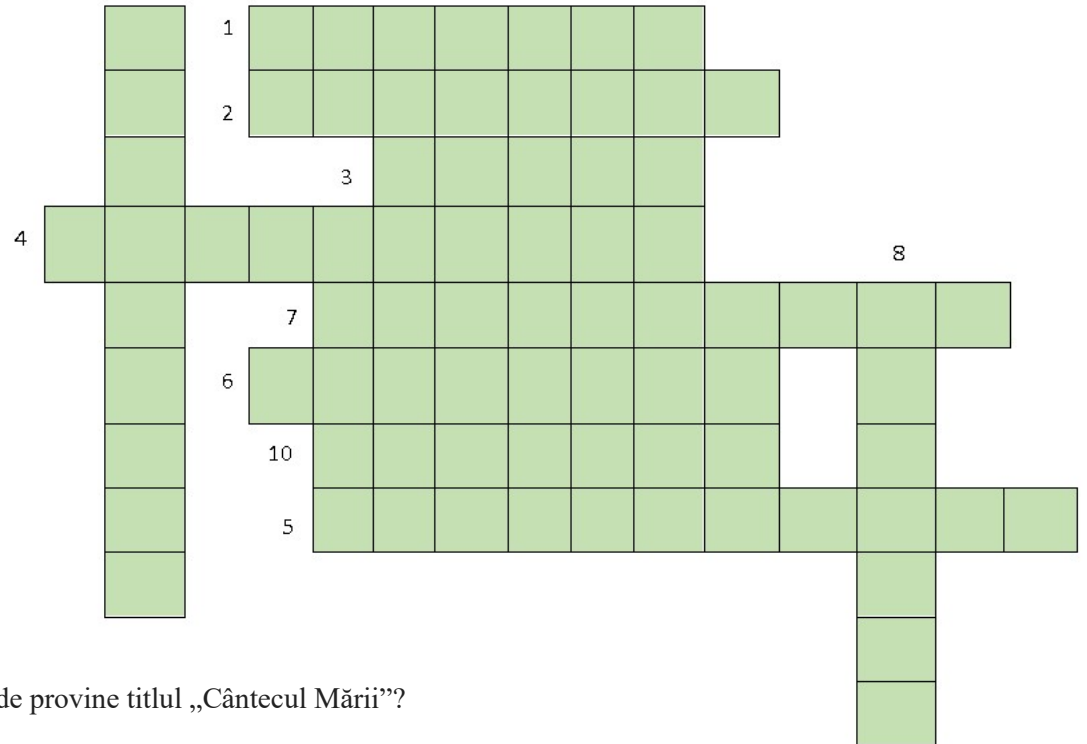

SUDOKU

		8				2		
			6					4
			1					
7	1							
					9	8		
6								
	6		7	4				
						3	9	
				5			8	

REBUS

În baza romanului „Cântecul Mării” de Oleg Serebrian

1. De unde provine titlul „Cântecul Mării”?
2. Unde se desfășoară acțiunea din roman?
3. Ce profesie avea Filip Skawronski ?
4. Care este motivul despărțirii dintre Marta și Filip?
5. În ce perioadă are loc acțiunea?
6. Ce carte este drept o continuare al romanului „Cântecul Mării”?
7. Ce fel de roman este „Cântecul Mării”?
8. Care este numele primei fiice a cuplului?
9. Unde este exilată Marta Randa?
10. Prin ce intermediu comunicau cei doi, după exilarea Martei?

POST SCRIPTUM

Zelose și de bună credință
 și răbdătoare în ceea ce privește
 aspectul și prețurile.
 La mulți ani!

[Signature]

Ce noroc îl trăim că
 avem timp să ne gândim că
 în continuare frumusețea și demnitatea
 vă doresc numai la Mulți Ani Paace
 Eugon Doga 24.05.22.

POST SCRIPTUM 28-02-22

Întorcându-mă acasă am văzut că
 președintele este de parcă ar fi
 "înflorit". Sunt și a LT-M. Elvira,
 sunt și alții elevi copiii minunată care
 mi-au fost așa critici și judecatori.
 De fapt mi-au crescut aripile, mi le-au
 pregătit pentru un nou zbor. Este
 alma-mater patronată de un mare
 învățat și al neamului care lucrează
 prin minunată profesori. Așa și
 dăruitorul - dănaș și
 dăruitorul - Vasileachi, au fost
 în postura mea de admiratori
 și unei generații frumoase, cu
 multe posibilități și deschideri
 care, într-o zi vor deveni de călăuză.
 Vă mulțumesc dragii mei
 25 ALBUM ANIVERSAR Copii mari și mici
 Vă iubesc! Claudio Costa

Am fost deosebit de mișcat de această
 întâlnire cu purtător de glorie și spirit de
 luptă. M-am transformat în timp, dar am
 rămas încă același. Mă bucur că mai avem viitor,
 că avem speranță, că există unceva lemnuri,
 la un capăt de tunel. Niște copii minunați!
 Mulțumiri profesorilor și părinților.
 Cu drag și presură
 Oleg Semberci

25 ALBUM ANIVERSAR

POST SCRIPTUM

De fapt, ce am făcut este să vă spun că
 am fost și eu în rândul celor care au
 "înflorit".
 Cu presură,
[Signature]

POST SCRIPTUM

Și de iarnă faceți fapte bune
 cu promovarea gloriei arșitei ale
 liceului "M. Elvira" care ne colindă
 cu vocile lor arșite, urtutee-ne
 multă ani, sărbătoare și
 mult, mult noroc!
 Cu drag Dorin Radu !